

heden, som har betalt udgifterne, har indflydelse på, hvordan formuen skal anvendes.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der bør udformes en bestemmelse, må der tages udgangspunkt i en vurdering af, om der i praksis over tid vil blive tale om en »offentlig betalt formuedannelse«. Dette vil kun sjældent være tilfældet, hvis der er tale om et planlagt kortvarigt arrangement, fx køb af enkeltpladser på en institution i en kortere periode.

Her overfor står de tilfælde, hvor bygninger er særligt indrettet til det aftalte formål, og hvor aftaleparterne forudsætter, at aftalen om driften skal løbe ganske lang tid. Her vil det være oplagt, at der allerede ved indgåelsen af aftalen tages hensyn til, hvordan en eventuel formueforøgelse skal opgøres, og hvordan myndigheden sikres sin andel.

Det må helt afhænge af de konkrete forhold, hvordan en aftale bedst kan udformes. En mulighed kan være, at det offentlige får pant i ejendommen svarende til betalte afdrag/ekstraordinære udgifter til bygningsvedligeholdelse.

En anden praktisk mulighed er, at det sikres, at den faste ejendom ejes af en selvejende institution, og det af vedtægterne for denne fremgår, at vedtægterne kun kan ændres med myndighedens godkendelse, og at hvis den selvejende institution ophører, skal anvendelsen af formuen godkendes af kommunen/amtskommunen.

Til stk. 2

I dag er private eller selvejende institutioner, der har indgået overenskomst med en kommune eller en amtskommune, ligesom kommunale og amtskommunale institutioner omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven. Baggrunden er, at de udøver offentlig virksomhed af mere omfattende karakter og dermed er undergivet intensiv offentlig regulering.

Det betyder for borgerne og de ansatte, at de har de rettigheder, der fremgår af de 2 love fx aktindsigt i institutionens sager, der er tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, der er ret til partshøring og notatpligt.

Andre private, der udfører opgaver for en kommunal eller amtskommunal myndighed, er i dag ikke omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, når de udfører opgaverne.

Baggrunden er, at fx puljeordninger efter § 10 i lov om social service, nok i overvejende grad, men ikke i alle tilfælde kan siges at opfylde kravene om mere omfattende offentlig virksomhed og dermed heller ikke ubetinget er undergivet intensiv offentlig kontrol. Det samme gælder en række andre private ordninger, som kommuner og amtskommuner har indgået aftale med om sociale opgavers udførelse.

For at sikre borgerne en ensartet retstilstand, uanset hvilken form for hjælp det drejer sig om, og uanset hvem der udfører den, foreslås det, at private, som en kommune eller amtskommune har indgået aftale med, omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, som de udfører for det offentlige på det sociale område. Dvs. at de generelt ikke er omfattet af de 2 love, men kun, når de udfører den pågældende opgave.

Til stk. 3

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, kan oplysninger af ren privat karakter ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed, med mindre den, som oplysningerne vedrører, giver samtykke, at der er hjemmel i anden lov til at videregive den, at videregivelsen overstiger hensynet til hemmeligheden (»værdisprings-reglen«), eller at videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling. Forvaltningslovens § 28 finder som nævnt anvendelse ved videregivelse mellem forskellige forvaltningsmyndigheder.

Er der derimod tale om videregivelse inden for samme myndighed, er videregivelsen reguleret af forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt og straffelovens bestemmelser. En videregivelse kan herefter ske, uden at der er tale om brud på tavshedspligten, hvis videregivelsen er berettiget.

Private eller selvejende institutioner betragtes i dag som selvstændige forvaltningsmyndigheder i forhold til den kommunale og amtskommunale forvaltning, hvorimod de kommunale og amtskommunale institutioner er en del af den kommunale eller amtskommunale forvaltning. Det betyder, at der gælder forskellige regler om videregivelse og indhentelse af oplysninger, afhængig af, hvilken type institution borgeren vælger.

Forslaget om, at de private ordninger også skal betragtes som en del af den kommunale eller amtskommunale forvaltning, når de udfører opgaver for det offentlige, betyder, at borgerne sikres ensartede muligheder for, at der er fuld fortrolighed med hensyn til oplysningerne om dem selv.

Tilsvarende vil borgerne være sikret, at nødvendige oplysninger af ren privat karakter og andre fortrolige oplysninger kan videregives eller indhentes fra den kommunale eller amtskommunale forvaltning. Udgangspunktet er fortsat, at der i videst mulig omfang skal indhentes samtykke, inden oplysningerne videregives eller indhentes. Der henvises til bemærkninger til § 12, stk. 3.